

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลอง

Development of Prathomsuksa 5 Student's English Speaking Skills Using Simulations

วิมล สุทธิบุญ¹ เรวณี ชัยเชาวรัตน์²

Wimon Sutthiboon¹ and Rewanee Chaichaowarat²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และ 2) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากนักเรียน 2 โรงเรียน ในกลุ่มเครือข่ายวังสามหมอ 3 ตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ โดยให้นักเรียนสุ่มจับสลากจำนวน 2 ข้อ และ (3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มไม่เป็นอิสระกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ก่อนเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 20.75 คะแนน และหลังเรียน 35.00 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) หลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองนักเรียนมีระดับความพึงพอใจ โดยรวมเฉลี่ย 4.06 หมายความว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: สถานการณ์จำลอง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Udonthani Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Assist.Prof. Dr. of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Udonthani Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: วิมล สุทธิบุญ, 64120609109@udru.ac.th

รับเมื่อ 27 เมษายน 2566 แก้ไข 10 กรกฎาคม 2566 ตอรับเมื่อ 11 กรกฎาคม 2566

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare the English-speaking skills of Prathomsuksa 5 students before and after using simulations, and 2) to assess the satisfaction of Prathomsuksa 5 students after the intervention. The sample, obtained through cluster random sampling, consisted of 32 Prathomsuksa 5 students in the academic year 2022, from two schools under Wang Sam Mo Network Group 3, Phasuk Subdistrict, Wang Sam Mo District, Udon Thani Province. Tools for data collection included: (1) learning plans using simulations, (2) an English-speaking skills assessment form comprising five-item interviews, from which the students employed a random drawing method to select two items, and (3) an assessment form on satisfaction toward learning management using simulations. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Dependent Samples t-test.

The research findings were as follows: 1) The students demonstrated an average score increase from 20.75 percent in the pre-test to 35.00 percent in the post-test. When comparing the mean scores, the students obtained higher English-speaking skills for the post-test than the pre-test scores at the .05 level of significance, and 2) After the intervention, the students expressed a high level of satisfaction with an average rating of 4.06 overall.

Keywords: Simulations, English speaking skills

ภูมิหลัง

ในยุคปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายประเทศทั่วโลก จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ในปัจจุบัน (วิภาศิริ แจ่มแสงทอง, 2564, หน้า 2) การศึกษาในประเทศไทย ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้นักเรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อให้เยาวชนไทยมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติและยังใช้ประกอบอาชีพในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนดำนใหญ่พิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 คะแนนที่ได้เฉลี่ยร้อยละ 20.00 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 และยังมีมาตรฐานที่ควรเร่งพัฒนา คือ

มาตรฐาน ต.1.2/1.3/2.1 (วิชาการโรงเรียนดำนใหญ่พิทยาคาร, 2563, หน้า 4) ถือเป็นปัญหาสำคัญในระดับต้น ๆ ที่จะต้องหาทางปรับปรุงแก้ไข ในส่วนทักษะการพูด การพูดภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การออกเสียงและสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากเทคนิควิธีการสอนของผู้สอนที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ เทคนิคและรูปแบบวิธีการสอน เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วการสอนของผู้สอนยังมีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลความรู้เชิงเนื้อหา หลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ความรู้ความจำ มากกว่าส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดได้ลงมือปฏิบัติแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในยุคปัจจุบันได้

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรให้ความสำคัญต่อทักษะการพูดให้มากยิ่งขึ้นและควรพัฒนาเสริมสร้างให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สนทนาในสถานการณ์จริงได้ และผู้วิจัยพบว่า แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากในห้องเรียนไปใช้สนทนาได้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้นั้นควรนำสถานการณ์จริงมาจำลองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศ กระตุ้นความสนใจให้นักเรียน

สามารถสนทนาได้มากขึ้น รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอน จากการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเพียงแต่ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นหลักและสอนเนื้อหาตามในหนังสือแบบเรียน มาเป็นการสอน ภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการพูด ถามโต้ ตอบเป็น มีการโต้ตอบ มีการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดมากขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นกระบวนการ ที่ผู้สอนใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนด ซึ่งผู้สอนจัดสถานการณ์ขึ้นเลียนแบบสถานการณ์จริง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทบาทหรือใน สถานการณ์นั้น ๆ ให้มากที่สุด ความมุ่งหมายของการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ เรียนรู้จากสภาพคล้ายความเป็นจริง มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้ คือ ให้นักเรียนรู้จักการใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนภาคทฤษฎี ไปแล้วก่อนเข้าสู่สถานการณ์จริงรวมถึงให้นักเรียนเรียนรู้ จากสถานการณ์คล้ายคลึงกับความเป็นจริง สอดคล้องกับ อังคณา ภากรสวัสดิ์ (2556, หน้า 77) ที่ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถานการณ์จำลอง ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นก่อนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ คือ
1. ขั้นเตรียมสถานการณ์
ขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ คือ
2. ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง
3. ขั้นการเลือกบทบาท
4. ขั้นการแสดงในสถานการณ์จำลอง
5. ขั้นอภิปรายผล

ตัวแปรตาม

- 1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2. ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

ที่ดีขึ้นและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สนใจหรือครูผู้เกี่ยวข้องของนำการจัดการ เรียนรู้แบบนี้ไปปรับใช้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ถือเป็นการสอนหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนเข้าใจในการใช้ภาษาและ ทำให้สามารถใช้ภาษาได้ดีขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์จริง และการนำสถานการณ์มาใช้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ฝึกฝนในการใช้ภาษา จากความสำคัญของภาษาอังกฤษในโลก ยุคปัจจุบัน และจากการศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุหลักและ แนวทางในแก้ปัญหาที่นักเรียนขาดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จึงไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงมีความต้องการทำงานวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยได้เลือกใช้การสอนโดยใช้ สถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ สถานการณ์จำลอง
- 2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 68 โรงเรียน รวมนักเรียน 285 คน ที่มีบริบทในการจัดการเรียนการสอนใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากนักเรียน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนदानใหญ่พิทยาคารและโรงเรียนบ้านผาทอง ที่มีบริบทในการจัดการเรียนการสอนใกล้เคียงกัน ในกลุ่มเครือข่ายวังสามหมอ 3 ตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง หาคุณภาพโดยใช้แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไข ทดลองใช้ และปรับปรุงมาแล้ว มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถามในการสัมภาษณ์ เช่น What is your favorite subject? Why?/ Do you like Songkran's Day? Why?/ What sports do you like? Why? โดยนักเรียนสุ่มจับสลากตอบคำถามคนละ 2 ข้อ ใช้เวลาคนละ 2 นาที ซึ่งผู้สอนใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการสื่อสารหาคุณภาพโดยใช้แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นและให้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สุวิมล ติกรานันท์ (2548, หน้า 148) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หาคุณภาพโดยใช้เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ

พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าระดับความเหมาะสม คือ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

การวิจัยในครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาและการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เลขที่รับรองโครงการ อว 0622.7/029 เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ แบบประเมินเป็นแบบ Rating Scale มี 5 ระดับ ผ่านเกณฑ์การให้คะแนน 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการสื่อสาร นักเรียนสุ่มจับสลากคนละ 2 ข้อ ใช้เวลาคนละ 2 นาที แล้วบันทึกไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ได้แก่ How about your weekend?/ Go Shopping./ At the restaurant./ At the Cafe./ Go to the dentist. / Go to the hospital./ Where is the library?/ What is your favorite subject?/ Songkran's Day/ Halloween's Day/ What does she/he look like?/ Who is your favorite person? จำนวน 12 แผนการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ใช้เวลา 6 สัปดาห์

3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนทั้ง 12 แผนการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ นักเรียนสุ่มจับสลากคนละ 2 ข้อ ใช้เวลาคนละ 2 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4. ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองด้วยแบบประเมินเป็นแบบ Rating Scale จำนวน 13 ข้อ แบบ Checklist 1 ข้อ รวม 14 ข้อ

5. นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อใช้ในการสรุป และอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้การทดสอบแบบที่แบบกลุ่มไม่เป็นอิสระกัน (Dependent Samples t-test)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) คะแนนเฉลี่ย (Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำมาแปลค่าตามเกณฑ์การแปลผลคะแนน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ข้อมูลปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	32	20.75	2.47	30.12*	.000
หลังเรียน	32	35.00	3.55		

* p<0.05

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 35.00 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีค่าเท่ากับ 20.75 จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = 30.12)

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองข้อมูลปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (n = 32)

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมกลุ่มมากกว่ากิจกรรมคู่ เช่น การสนทนาโต้ตอบในเรื่อง At the Cafe	4.06	0.88	มาก
2	ข้าพเจ้าชอบสนทนาโต้ตอบเรื่อง Go Shopping เพราะคิดค้นง่ายและจำได้ดี	4.58	0.79	มากที่สุด
3	ข้าพเจ้าชอบสนทนาโต้ตอบเรื่อง At the restaurant และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.38	0.71	มาก
4	ข้าพเจ้าตื่นเต้น และสนุกสนานกับการสนทนาโต้ตอบในเรื่อง Go to the dentist	3.50	0.72	ปานกลาง
5	ข้าพเจ้ามีความกังวลอย่างมากในการฝึกซ้อมสถานการณ์จำลอง Songkran's Day	4.25	0.76	มาก
6	ข้าพเจ้าชอบสนทนาโต้ตอบหน้าชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เช่น สถานการณ์จำลองไปร้านอาหาร	3.97	0.78	มาก
7	ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในสถานการณ์จำลองเรื่อง What does she/he look like? เป็นประโยคที่ใช้ง่ายไม่ซับซ้อน และนำไปใช้ได้จริง	4.22	0.83	มาก
8	บทสนทนาโต้ตอบเรื่อง Halloween's Day ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจและชื่นชอบในบทบาทที่ข้าพเจ้าได้รับ	4.28	0.63	มาก
9	การแสดงบทบาทเรื่อง At the Cafe ทำให้ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.09	0.96	มาก
10	ข้าพเจ้าได้นำบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้จริงในชีวิตประจำวัน	4.31	0.74	มาก
11	สถานการณ์จำลองเรื่อง Who is your favorite person? ทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการพูดสนทนาโต้ตอบ	4.00	0.84	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	การแปลผล
12	สถานการณ์จำลองเรื่อง Go to the hospital ทำให้ข้าพเจ้าลดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความถูกต้องของไวยากรณ์	4.06	0.88	มาก
13	บทสนทนาเรื่อง Go Shopping ทำให้ข้าพเจ้าเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้	4.09	0.64	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.06	0.42	มาก

จากตาราง 2 พบว่า หลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.06, S.D. = 0.42)

ตาราง 3 ค่าคะแนนร้อยละ จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่นักเรียนชอบมากที่สุด (n = 32)

ลำดับ	รายการประเมิน	สถานการณ์จำลองที่ชอบมากที่สุด	
		n	ร้อยละ
1	Go Shopping.	7	21.88
2	At the restaurant.	4	12.50
3	Who is your favorite person?	4	12.50
4	Halloween's Day	3	9.38
5	How about your weekend?	2	6.25
6	At the Café.	2	6.25
7	Where is the library?	2	6.25
8	What is your favorite subject?	2	6.25
9	Songkran's Day	2	6.25
10	What does she/he look like?	2	6.25
11	Go to the hospital.	1	3.13
12	Go to the dentist.	1	3.13
	รวม	32	100

จากตาราง 3 พบว่าสถานการณ์จำลองที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ รายการที่ 2 Go Shopping

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และเพื่อประเมิน

ความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 20.75 และหลังเรียนเท่ากับ 35.00 จะเห็นได้ว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประการแรกเป็นเพราะการใช้สถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน เป็นอีกหนึ่งเทคนิคการสอนที่เป็นการเรียนรู้ที่มีสภาพใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามสถานการณ์จำลองและบทบาทหน้าที่ผู้สอนได้กำหนดให้ สอดคล้องกับ สุริยะ ประทุมรัตน์ (2557, หน้า 241) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะผู้วิจัยสร้างสถานการณ์จำลองที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning) และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ทั้งด้านไวยากรณ์ รูปแบบการใช้ภาษา และคำศัพท์ อันเป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้กับนักเรียนให้สามารถคิดและตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะสื่อสารและปฏิบัติตนเช่นไรในสถานการณ์ และในขณะเดียวกันนักเรียนก็ได้เรียนรู้การทำงานเป็นคู่และเป็นกลุ่ม การใช้สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในสถานการณ์จำลองที่ผู้สอนกำหนดให้ช่วยให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน

รูปแบบสถานการณ์จำลองด้วย และสอดคล้องกับ สุณี แสงทอง (2552, หน้า 39, 41) ได้ศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มสัมพันธ์สามารถสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้นหลังการเข้าร่วมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากปัจจัยกลุ่มสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมด้านอารมณ์และสังคม ซึ่งส่งผลให้เกิดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษโดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะที่ชัดเจน คือ การเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นและความกล้าแสดงออกในส่วนของการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่เน้นการทำงานร่วมกันตลอดเวลา ทั้งที่เป็นคู่ กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น มีความพยายามมากขึ้นเพื่อความสำเร็จของงานกลุ่มตนเอง และนำไปสู่การชอบทำกิจกรรม

ประการที่สองหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านแรก คือ การออกเสียงพบว่านักเรียนสามารถออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น ลำดับต่อมา คือ นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วจนนำไปสู่การสนทนาภาษาอังกฤษผ่านความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ ทำให้นักเรียนมั่นใจในการพูด ซึ่งสอดคล้องกับ ปาริษา คำบุรี (2561, หน้า 886) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดช่องลม) จังหวัดราชบุรี พบว่านักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ดีขึ้น เนื่องจากในขณะที่หลังจากที่ครูสอนเสร็จและครูผู้สอนได้มีการฝึกออกเสียงนักเรียนออกเสียงเป็นรายบุคคลเป็นคู่ และเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องและชัดเจน รวมถึงการสอนคำศัพท์โดยใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ เช่น เสนอรูปภาพแสดงท่าทาง อธิบาย และใช้วัสดุจริง ฝึกซ้ำๆ จนกว่านักเรียนจะสามารถจำคำศัพท์ได้ นอกจากนี้นักเรียนยังได้ซักซ้อมความพร้อมก่อนการแสดง ทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ด้านไวยากรณ์นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์

ได้ถูกต้อง เนื่องจากจากผู้วิจัยได้เตรียมนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษ ทบทวนโครงสร้างของหน้าที่ทางภาษาก่อนทำกิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจการสร้างประโยค นักเรียนจดจำและไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดอีกด้านความคล่องแคล่ว นักเรียนมีคล่องแคล่วในการพูดสื่อสารเพิ่มมากขึ้น นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้คล่องขึ้นมีการหยุดระหว่างพูดน้อยลงและไม่ลังเลที่จะพูดอาจจะเนื่องมาจากเป็นเพราะว่านักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูด ทุกสัปดาห์ทุกครั้งทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น

2. ผลประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.06, S.D. = 0.42)

ประการแรกการใช้สถานการณ์จำลองได้เน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เป็นกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีลักษณะเหมือนชีวิตประจำวันมากที่สุด นั่นคือ ผู้เรียนต้องสื่อสารกันถึงจะได้ข้อมูลที่ต้องการจากอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการเน้นให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตจริงในสถานการณ์จริงได้ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษร่วมกับผู้อื่นในการแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง ซึ่งการแสดงบทบาทเหล่านี้ผู้แสดงจะไม่ต้องกลัวว่าใช้ภาษาผิดเพราะอาศัยท่าทางประกอบเพื่อให้การสื่อสารเข้าใจกันได้ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น อีกทั้งบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนเป็นบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด ไม่เข้มงวด มีแต่ความสนุกสนาน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในรูปแบบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ในแต่ละสัปดาห์ผู้เรียนจะได้เรียนสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป แต่เป็นสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ Chambers (1980, p. 25) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนแบบธรรมดา พบว่า วิธีการสอนแบบธรรมดาซึ่งผู้สอนแบ่งเนื้อหาภาษาอังกฤษออกเป็นตอน ๆ ตามหน้าที่ในการสื่อความหมายแล้วสอนฝึกทักษะต่าง ๆ ให้จบเป็นช่วง ๆ นั้น ไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและยังพบว่าการใช้สถานการณ์จำลองนั้น ทำให้สะดวกและประหยัดกว่าการนำนักเรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องขายตัวเครื่องบินจริง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารและสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

ปริยาพร ทิพย์สุข (2564, หน้า 122) เรื่อง การพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน พบว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองสามารถเสริมสร้างความสามารถ ในการสนทนาภาษาอังกฤษ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาด้วยตัวของนักเรียนเอง นักเรียนมี ประสบการณ์ทางภาษาโดยตรงนักเรียนสามารถนำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษมาใช้สร้างประโยคเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้ นอกจากนี้นักเรียนยังสนุกสนานกับ การเรียนภาษาอังกฤษ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน มีความพยายาม และมีความมั่นใจในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น ยิ่งกว่าเดิม

ประการที่สองผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสามารถ ใช้ในการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ How about your weekend? / Go Shopping. /At the restaurant. /At the Café. / Go to the dentist. / Go to the hospital. /Where is the library? /What is the favorite subject? /Songkran' s Day/ Halloween' s Day/ What is she/he look like ?/ Who is your favorite person? ซึ่งคล้ายกับเหตุการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน และ อาจเคยมีประสบการณ์ แต่ละสถานการณ์จำลองเปิดโอกาส ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ยิ่งไปกว่านั้น จากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักเรียนจะชื่นชอบสถานการณ์ที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน และทำเป็นประจำซ้ำ ๆ เช่น สถานการณ์การไปซื้อสินค้า (Go Shopping) เพราะคำศัพท์ที่พบและได้ใช้เป็นที่คุ้นเคย สอดคล้องกับ วรางคณา คุ่มสุข (2564, หน้า 10) ที่ผู้เรียนไป ศึกษาจากสถานการณ์จริง หรือให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรง จะทำให้มีความเสมือนจริงมากยิ่งขึ้น ดังนั้นความเสมือนจริง ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นสิ่งหนึ่ง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถเพิ่มความมั่นใจ ในการปฏิบัติงานมากขึ้น

ประการที่สามข้อพบเห็นจากสถานการณ์ที่ขอบน้อยสุด คือ สถานการณ์ไปพบหมอฟัน (Go to the dentist) เป็นเพราะ นักเรียนอาจจะไม่ได้ไปหาหมอฟันบ่อย ๆ คำศัพท์ก็ค่อนข้างยาก ไม่คุ้นชินกับสถานการณ์จำลองที่ไม่ค่อยพบในชีวิตประจำวัน

ซึ่งสอดคล้องกับ Brown (2001, p. 430) ที่กล่าวว่า ครูควร คัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึง พื้นฐานประสบการณ์เนื้อหาการเรียนรู้ ความสนใจ ความสามารถ ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ ไม่เกิดความรู้สึกประหม่าวิตกกังวลในการเรียน และเพื่อเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้ มีการพัฒนาได้มากที่สุดแต่โดยรวมแล้วสถานการณ์จำลอง ส่งผลให้เกิดมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการพูดสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การนำสถานการณ์จำลอง ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียน มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น และเพื่อ ให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพ มากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้สอนควรวางแผน สำรวจ และปรับเนื้อหาของ สถานการณ์จำลองให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และควร เลือกสถานการณ์จำลองที่มีความตื่นเต้นน่าสนใจ เนื้อหา เข้าใจง่าย และง่ายต่อการจดจำคำศัพท์
2. การทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยการให้อิสระ ในการเลือกคู่สนทนา รวมไปถึงในชั้นเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่าง แบบคณะความสามารถนั้น สามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียน เกิดความสนใจและความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเด็กที่เก่ง และปานกลางจะช่วยเป็นแรงกระตุ้น ให้เด็กอ่อนได้พัฒนาตัวเองให้เท่ากับเพื่อนในชั้นเรียน ในการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนจึงสามารถใช้กระบวนการ กลุ่มร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลอง
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่ต้องฝึกทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ นักเรียนอาจใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากกว่าเวลาที่ กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้สอนอาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
4. ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรมีการนำเสนอสื่อที่ หลากหลายรูปแบบ เช่น Microsoft Power Point หรือเกม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนถึงสถานการณ์จำลองที่นักเรียนให้ความสนใจ เพื่อนำไปใช้กำหนดเป็นเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตรงตามความต้องการของนักเรียนมากที่สุด เช่น ในการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนมีความชื่นชอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง Go Shopping มากที่สุด เพราะสถานการณ์เรื่องนี้มีคำศัพท์ที่ง่ายต่อการสนทนาของนักเรียนเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนพบบ่อยมากที่สุด คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวัน ส่วนสถานการณ์ที่ชื่นชอบน้อยที่สุดคือ เรื่อง Go to the dentist เนื่องจากคำศัพท์ในการสนทนาค่อนข้างยาก และนักเรียนไม่คุ้นชินเท่าไร

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเชิญครูชาวต่างชาติเข้ามาพูดคุยหรือพานักเรียนออกไปเรียนรู้นอกสถานที่ในแหล่งชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวจริง ๆ เป็นอีกเทคนิคการสอนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่อไป

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน เน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองและไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ปรียาพร ทิพย์สุข. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้ แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ปาริษา คำบุรี. (2561). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดช่องลม) จังหวัดราชบุรี*. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6. 1 มีนาคม 2561. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วรางคณา คุ่มสุข. (2564). *การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเสมือนจริง*. *วารสารสภาการสาธิตสุขุมนวม มหาวิทาลัย ศิลปากร*, 3(1), 10.
- วิชาการโรงเรียนदानใหญ่พิทยาคาร. (2563). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนदानใหญ่พิทยาคาร ปีการศึกษา 2563*. อุตรธานี: โรงเรียนदानใหญ่พิทยาคาร.
- วิภาศิริ แจ้งแสงทอง. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาท สมมติในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี*. *วารสารพัฒนาทักษะทางวิชาการอย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 3(2), 2.
- สุณี แสงทอง. (2552). *ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ ศษ.บ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริยะ ประทุมรัตน์. (2557). *ผลการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ที่มีต่อความสามารถและ ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3*. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 6(16), 214.

- สุวิมล ติรกันันท์. (2548). *การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังคณา ภารสวัสดิ์. (2556). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถานการณ์จำลอง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Brown, M. (2001). *Teaching by principles* (2nd ed.). San Francisco: San Francisco State University.
- Chambers, F. (1980). *Simulation for air-ticketing trainee with special attention to the develop of the Link between the formal classroom situation and simulation*, Occasion Paper no 2.2. Colchester: University of Essex Colchester.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร